2.8. Mekke'nin Fethi

Hudeybiye Antlaşması'nın şartlarında biri Arap kabilelerinden isteyenlerin Müslümanların veya müşriklerin himayesine girmekte serbest olmalarıydı. Buna göre Huzaa kabilesi Müslümanlarla, Huzaalıların düşmanı olan Benî Bekir ise Mekkeli müşriklerle ittifak kurmuştu.

628 yılında eskiden beri arasında düşmanlık olan Benî Bekir kabilesi, Huzaalılara saldırarak bu kabileden birçok kişiyi öldürdü. Mekkeli müşrikler de Benî Bekir kabilesine silah yardımı yaptı. Bunun üzerine Huzaa kabilesinden bir grup Peygamberimize gelerek olanları anlattı. Peygamberimiz Kureyşlilere, Hudeybiye Antlaşması gereği Müslümanların Huzaalıların müttefiki olduğunu bildirdi. Benî Bekir kabilesi ile olan ittifaklarından vazgeçmelerini ya da Huzaalılardan ölen kişilerin diyetini vermeleri gerektiğini söyledi. Eğer bu iki seçenekten birini kabul etmezlerse müşriklerle savaşacaklarını haber verdi. Kureyşliler bu teklifi dikkate almadılar. Hudeybiye Antlaşması'nı artık tanımadıklarını söylediler. Bunun üzerine Peygamberimiz savaş kararı aldı. Müşrikler hatalarını anladılar ve Kureyşin lideri Ebu Süfyan Peygamberimize gelerek Hudeybiye Antlaşması'nın yenilenmesini istedi. Ancak Hz. Peygamber (s.a.v) bunu kabul etmedi. Ebu Süfyan; Hz. Ömer, Hz. Ebu Bekir ve ileri gelen Müslümanlara da gitti. Ancak sonuç değişmedi.[36] Ebu Süfyan bir netice alamadan Mekke'ye geri döndü.

Hudeybiye Antlaşması on yıl süreyle barış ortamı sağlayacaktı. Fakat ikinci yılı dolmadan müşrikler tarafından bozuldu. Peygamberimiz bunu savaş sebebi sayarak Mekke'ye girmeye karar verdi. Peygamberimiz Müslümanların müttefiki kabilelere de haber göndererek onlardan savaş için hazırlanmalarını istedi.

Ensar, muhacir ve çevre kabilelerden oluşan İslam ordusu yaklaşık 10 bin kişiyle 630 yılında Medine'den yola çıktı. İslam ordusu Mekke yakınlarındaki Merru'z Zehran denilen vadiye geldiklerinde karargâh kurdu.

36. İrfan Yücel, Peygamberimizin Hayatı, s.201.

Ebu Süfyan, Müslümanların büyük bir orduyla Mekke yakınlarında karargâh kurduğunu öğrenince telaşlandı. Hz. Muhammed'le (s.a.v) görüşmek amacıyla Peygamberimizin kaldığı çadıra geldi. Peygamberimiz, Ebu Süfyan'dan Müslüman olmasını, Mekkelilerin kendilerine direnmemesini ve kan dökülmemesini istedi. Onu Müslüman askerlerin arasında gezdirdi. Ebu Süfyan burada Peygamberimiz'le görüşmesinden sonra Müslüman oldu. Hz. Peygamber Ebu Süfyan'dan Mekke'ye dönmesini ve onun evine ve Kâbe'ye sığınanların, kendi evlerinde kalanların korunacağını Mekkelilere haber vermesini istedi.[37] Ebu Süfyan Mekke'ye dönerek Müslüman olduğunu, direnmekle bir şey elde edemeyeceklerini ve Müslümanların da savaş yapmak istemediklerini bildirdi.

Müslümanlar kısa bir süre sonra dört bir koldan Mekke'ye girmeye başladılar. Kan dökmeden şehre girmek Peygamberimizi oldukça memnun etti. Sadece Halit b. Velid'in başında bulunduğu birliğe küçük saldırı olduysa da kısa sürede bu saldırı bastırıldı.

YORUMLAYALIM

Peygamberimizin Mekke'ye giren Müslümanlardan bir zamanlar kendilerine her türlü haksızlık ve işkenceyi reva gören müşriklerden intikam almalarını yasaklamasını değerlendiriniz.

Müslümanlar yıllar önce çıkarıldıkları şehirlerine gururla girdiler. Hz. Peygamber, daha sonra Kâbe'ye girdi. Buradaki bütün putları kırılmasını emretti. Kısa sürede Kâbe putlardan temizlendi. Resulullah Kâbe'nin içinde namaz kılıp bir müddet orada kaldı. Aralarında Ebu Süfyan'ın hanımı Hint ve Ebu Cehil'in oğlu İkrime'nin de bulunduğu Müslümanlara yaptıkları işkencelerden dolayı öldürülmesi emredilen yaklaşık yirmi kişiden birçoğu affedildi.. Mekke'nin fethinden sonra birçok kabile Medine'ye Hz. Peygamberin yanına gelerek Müslüman oldular ve Hz. Peygamberin siyasi otoritesini kabul ettiler.

37. Osman Keskioğlu, Siyer-i Nebi, s.124.